

VERAPOLY
ARCHDIOCESAN GAZETTE

വരാപ്പുഴ അതിരൂപതാ ഗസറ്റ്

VOL. XXXXVI/FK-55

2013 NOVEMBER 14

No. 15

സർക്കുലർ - 31

**വരുമാന നികുതി സമർപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്
(Income Tax Returns)**

ഫേഡുവിൽ പ്രീയ സഹോദരരഖവദിക്കരേ,

നമ്മുടെ പള്ളികളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഓരോ സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലേയും പണമിടപാടുകളുടെ കണക്കുകൾ യഥാസ്ഥാനം സർക്കാർ അംഗീകൃത Chartered Accountant-നെക്കാണ്ട് ഓയിറ്റ് ചെയ്ത് സർക്കാർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ വരുമാന നികുതി ഔഫൈസിൽ (Income Tax Office) സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിൽ വിച്ചപ സംഭവിച്ചാൽ നമ്മുടെ പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും വലിയ തുക പിഴയായി അടയക്കേണ്ടിവരും. കൂടാതെ വൈകുന്ന ഓരോ ദിനത്തിനും സർക്കാർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പിഴ പലിശയും കൊടുക്കേണ്ടിവരും. നിലവിലുള്ള നിയമമനുസരിച്ച് സെപ്പതംബർ മാസം 30-നു മുൻപായി കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു ശേഷം വരുന്ന ഓരോ ദിനത്തിനും 100 രൂപവീതം അടക്കേണ്ടിവരും. ആയതിനാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചമാരും, ഡയറക്ടർച്ചമാരും കണക്കുകൾ കൃത്യമായി Bills, Vouchers, Receipts പ്രകാരം എഴുതി

- 180 -

സുക്ഷിക്കുകയും ഏപ്രിൽ മാസം 30നു മുമ്പായി ഓയിറ്റിന് സമർപ്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. എക്കിൽ മാത്രമേ യഥാസ്ഥാനം IT Returns സമർപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഓരോ സാമ്പത്തികവർഷത്തേയും കണക്കുകൾ അത്തു വർഷത്തിൽ തന്നെ കൃത്യസ്ഥാനത്ത് ഓയിറ്റ് ചെയ്ത് IT Returns ഫയൽ ചെയ്യേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചമാരും ഡയറക്ടർച്ചമാരും കടമയാണ്. IT Returns സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഓരോ പള്ളിക്കും, സ്ഥാപനത്തിനും PAN (Permanent Account Number) നിർബന്ധമാണെന്നുള്ള കാര്യം അറിയാമല്ലോ. ഇനിയും PAN എടുത്തിട്ടില്ലാത്ത പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും താമസംവിനാ Income Tax ഔഫൈസിൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ച് PAN Card എടുക്കേണ്ടതാണ്.

സർക്കുലർ - 32

**സംശോധനാടുകൂട്ടിയ ദിവ്യബലിയുടെ
നിരക്കിനെ സംബന്ധിച്ച്**

2014 ജനുവരി 1 മുതൽ നമ്മുടെ അതിരൂപതയിൽ സംശോധനാടുകൂട്ടിയ ദിവ്യബലിയുടെ പുതിയ നിരക്ക് 200 രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം വിശ്വാസിസമുഹംതെ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കണമെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്.

പുതിയനിരക്കുപ്രകാരം, മുഖ്യകാർമ്മികൾ 85 രൂപയും, വികാരികൾ 5 രൂപയും, പള്ളികൾ 20 രൂപയും, കപ്പാർകൾ 30 രൂപയും, ഗായകസംഘത്തിന് 30 രൂപയും, ചെമ്മദ്ദോന്ന് 20 രൂപയും, അർത്ഥത്താരം ബാലകർകൾ 10 രൂപയും എന്ന ക്രമത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചമാർ വിനിയോഗം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

എറണാകുളത്ത് നമ്മുടെ അതിമെത്രാസന മന്ത്രിത്തിൽ നിന്നും 2013 നവംബർ 13-ാം തീയതി,

ക്രിസ്തീയ ക്ലൗഡ്
വരാപ്പുഴ അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത

PASTORAL LETTER
ആര്യമനക്കാലം - 2013

യേശുവിൽ പ്രിയ സഹോദരരഖവികരേ,
 സന്ത്യാസ സഹോദരരാരേ, സഹോദരിമാരേ, വത്സലമക്കാളേ,

2013 ഡിസംബർ ഒന്നാം തീയതി സാർവ്വതീകസഭ ഈ വർഷത്തെ ആര്യമനക്കാലത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്. സർഗ്ഗിയമഹി മവടിന്തെ തന്നത്തനെ ശുന്ധനാക്കി ദാസരുൾ രൂപം സീകർച്ച് ദൈവ പുത്രനെ ഉൾക്കൊള്ളാനും അവിടുത്തെ ദിവ്യപ്രകാശത്തിൽ ജീവി കാനും ക്രൈസ്തവസഭ ഒരുങ്ങുന്ന പുണ്യനാളുകളാണ് ഈ ആര്യ നക്കാലം. ഈയവസരത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യർക്കായി ഒരുക്കിയ അന്തമായ സ്നേഹത്തിൽ രക്ഷാകരചിത്രത്തിലേക്ക് നാം ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

ദൈവമനുഷ്യബന്ധമാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രമേയം. ബൈബിളിലെ ഉൽപ്പത്തി പുസ്തകം മുതൽ വെളിപ്പാടു പുസ്തകം വരെയുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ മനുഷ്യകുലത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവം എത്ര കരുതല്ലെങ്കിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉൽപ്പത്തി പുസ്ത കത്തിലെ മനുഷ്യസ്വഷ്ടിയുടെ വിവരണം ആദ്ദെമന ഒരു വ്യക്തിയുടെ കമയല്ല, മനുഷ്യവംശത്തിൽ മുഴുവൻ കമയാണ്. ആദോ മനുഷ്യവംശത്തിൽന്നുതനെ പ്രതിനിധിയാണ്. ബൈബിളിലെ വിവരണമനുസരിച്ച്, മനുഷ്യൻ മല്ലിൽനിന്നു ജനിച്ചവനാണെങ്കിലും ദൈവോ മുഖനാണ്. കാരണം ദൈവത്തിൽ ജീവശ്വരസമാണ് മനുഷ്യന് ജീവനായി പരിണമിച്ചത്.

ആദത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടുന്ന മനുഷ്യൻ ത്രിവിധബന്ധമുള്ളവനാണ്: ദൈവത്തോട്, സഹോദരങ്ങളോട്, പ്രകൃതിയോട്, അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണങ്ങെടുമുളം ആദത്തിനു സംഭവിച്ച വീഴ്ചയുടെ ഫലങ്ങൾ ഈ ബന്ധങ്ങളിലും കൂടുന്നുകൂടി. പാപംമുളം അശുദ്ധനായ ആദത്തിന് ദൈവത്തിൽ പരിശുദ്ധസന്നിധിയിൽ നില്ക്കാൻ കഴിയ്ക്കില്ല. പ്രകൃതിയിൽ അതുവരെ അനുഭവിച്ച നിർഭയത്വവും സാത്തെവയും ആദത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. കൂടാതെ സഹജീവികളോടുള്ള ബന്ധവും തകർന്നു. അങ്ങനെ പാപം എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും തകർക്കു

മെന്ന സത്യം ആദിപാപത്തിലൂടെ വെളിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ആദോ സകലമനുഷ്യരുടെയും പുർവ്വപിതാവായതുകൊണ്ട് ആദിപാപത്തിന്റെ ഫലം മനുഷ്യകുലം മുഴുവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. അതാണ് ആദത്തിന്റെ സന്തതിപരമ്പരയായ മനുഷ്യർക്ക് ഓഹരിയായി ലഭിക്കുന്ന പാപം അമവാ ഉത്തവേപാപം. ദൈവത്തെ മിന്ന് തന്നത്തനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ആദിപാപത്തിൽ കലാശിച്ചതെന്നു പറയാം. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനം ദൈവത്തിനുമാത്രമുള്ളതാണ്. ആ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരുള്ളയോ മറ്റു വസ്തുക്കളുള്ളയോ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. നാം ജീവിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് അത്തരം പ്രവണതകൾ ശക്തമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിഗ്രഹാരാധന, ആർഡേവവപുജ, അമിതമായ ദ്രവ്യാഗ്രഹം തുടങ്ങിയവ അതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇക്കാര്യ അഭ്യന്തരിൽ നാം കുടുതൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരാകേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ദൈവമല്ല. ദൈവമില്ലാതെ അവനൊന്നുമല്ല. ഈ തിരിച്ചറിവാണ് ദൈവ വിശ്വാസത്തിലും ദൈവാശയബന്ധത്തിലും ജീവിക്കുവാൻ ഒരുവൻ പ്രേരണ നല്കുന്നത്.

പാപം ചെയ്ത മനുഷ്യന് ദൈവസാനിധ്യം നഷ്ടപ്പെടുകയിലും കരുണാമയനായ ദൈവം മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞില്ല. മനുഷ്യനെ പാപത്തിൽനിന്നും അതുവഴി കടന്നുവന്ന മരണത്തിൽനിന്നും നിത്യമായി രക്ഷിക്കാൻ ഒരു സംവിധാനമാരുക്കി. അതാണ് രക്ഷാകരപദ്ധതി. രക്ഷാകരപദ്ധതിയും ദൈവം മനുഷ്യനാക്കണം. അതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവത്ാരത്തിൽ സംഭവിച്ചത്.

ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യകുലത്തിൽ മുഴുവൻ രക്ഷകനായി മനുഷ്യാവത്ാരം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നിൽ വിശ്വനിക്കുന്ന ഒരു ജനനേത ദൈവം ഒരുക്കി. അതാണ് ഇസ്രായേൽ ജനം. ഇസ്രായേൽജനത്തിലെ യുദയാവംശത്തിൽനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രൻ, നിത്യവചനമായ യേശുക്രിസ്തു സമയത്തിന്റെ തികവിൽ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു. അങ്ങനെ തന്റെ ഏകപുത്രനെ ലോകത്തിനു നല്കാൻ തക്കവിധം ദൈവം ആത്മാത്രം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു (യോഹ. 3:16).

ദൈവം മനുഷ്യനാകാൻ തിരുമനസ്സായപ്പോൾ ആ ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരുപമെടുക്കാൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ച മഹിതവ്യക്തിയാണ് പരിശുദ്ധകന്നുകുമരിയം. അമലോത്തഭയയും നിത്യകന്നുകയുമായ മറിയ

തിന്റെ ഉദരത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ ദൈവം മനുഷ്യത്വപമെടുത്തു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യകുലരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രൻ തിരുപ്പിറവിയുടെ ഒരുക്കത്തി നൂളുള്ള കാലമാണ് ആഗമനകാലം. തെള്ള പുത്രൻ ജനനത്തിനുവേണ്ടി മംഗലവാർത്താ സമയം മുതൽ ബത്ലഹൗമിലെ പുൽത്തെത്താഴുത്തിൽ ഉണ്ണിയേശു ജാതനാകുന്നതുവരെ പ്രാർത്ഥനയോടും ജാഗ്രതയോടും കൂടെ കാത്തിരുന്ന പരിശുദ്ധമറിയത്തിന്റെ മാതൃകയാണ് ആഗമനകാലത്തിൽ നാം പിന്തുടരേണ്ടത്. മറിയത്തിന്റെ ഉണ്ണിയേശുവിനെ ഉദരത്തിൽ സീകരിച്ചുവെന്നാണ് വിശുദ്ധ അഗസ്തിനോസ് പറഞ്ഞത്. അതുപോലെ, ദൈവഹർത്ഥമനുസരിച്ചാണ് മറിയം ഗർഭിനിയായിരിക്കുന്നത് എന്നറിഞ്ഞ നിമിഷം മുതൽ ദൈവഹിതത്തിനുമുൻപിൽ ശിരസുനമിച്ച് രക്ഷകൾ ജനനത്തിനായി പ്രാർത്ഥനയോടെ കാത്തിരുന്ന യാസേപ്പിതാവിന്റെ മാതൃകയും നമുക്കു മുൻപിലുണ്ട്. ഈ രണ്ടു മഹനിയ മാതൃകകളും പിന്തുടക്കം രക്ഷകൾ പിറവിയുടെ അനുസ്മരണത്തിന് ഒരുങ്ങുവാനാണ് വിശ്വാസികളായ നാം തയ്യാറാക്കേണ്ടത്.

ഈ ആഗമനകാലത്തിൽ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളും നവീകരിക്കപ്പെടണം. ഉണ്ണിയേശുവിനു പിറക്കാൻ തക്കവിധമുള്ള അന്തരീക്ഷം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നാം ഒരുക്കണം. ഭാവത്യജീവിതത്തിലെ വിശുദ്ധി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും മക്കളോടും മാതാപിതാക്കമാരോടും മുള്ളു കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയും വേണം. നമ്മുടെ യുവതീയും വാക്കൾക്ക് വിശ്വാസത്തിൽ വളരാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും അതിന് കുടുതൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. ദൈവഹിതത്തിനു മുമ്പിൽ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണം നടത്തിയ മാതാവും യാസേപ്പിതാവും രൂപംകൊടുത്ത തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്താൻ നമുക്കു കഴിയണം. കുടുംബപ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, പരസ്നേഹപ്രവൃത്തികൾ, ഭാന്യർമ്മം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഇക്കാലയളവിൽ നമുക്ക് കുടുതൽ തീക്ഷ്ണന്നതയുള്ളവരാകാം.

ഉണ്ണിയേശുവിന്റെ ജനനം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആഗമനകാലം നമ്മുടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടുന്ന് അന്തുവിധിനാളിൽ വീണ്ടും ആഗതനാകുന്നോൾ അവിടു

തേക്ക് യോഗ്യരായിത്തീരത്തകവിധമുള്ള ജീവിതം നയിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശവും ഭൂമിയുടെ ഉപ്പുമായി തീരാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമുക്ക് ദൈവത്തിനും അവിടുത്തെ പ്രിയജനത്തിനും സീക്കാരുമാഡാരു ജീവിതം നയിക്കാൻ ഈ ആഗമനകാലം നമ്മുടെ സഹായിക്കേണ്ടത്. വിശ്വാസവർഷാചരണത്തിന്റെ നിരവിൽ നിലക്കുന്ന നമ്മുടെ യമാർത്ഥമുള്ള ക്രിസ്തുസാക്ഷികളായിരിക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ പഠിശുദ്ധത്തുടെ ഏന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആഗതനാകുന്ന പിറവിതിരുന്നാളിന്റെ ഏല്ലാവിധ ആശം സകളും അനുശ്രദ്ധങ്ങളും ഹൃദയപൂർവ്വം നേരുന്നു.

എനിക്ക് നിങ്ങളോടുള്ള പെപത്യുകസ്സേപ്പറ്റി അടയാളമായി പിതാവിന്റെയും പുത്രൻ്റെയും പഠിശുദ്ധത്താം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആഗതനാകുന്ന പിറവിതിരുന്നാളിന്റെ ഏല്ലാവിധ ആശം സകളും അനുശ്രദ്ധങ്ങളും ഹൃദയപൂർവ്വം നേരുന്നു.

എറണാകുളത്ത് നമ്മുടെ അതിമെത്രാസന മന്ദിരത്തിൽ നിന്നും 2013 നവംബർ 14-ാം തീയതി,

‡ മാർസിന് കല്ലറക്കൽ
വരാപ്പുഴ അതിരുപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത

N.B.: ഈ ഇടയലേവനം 2013 നവംബർ 24-ാം തീയതി തോറ്റച്ച റിവ്യൂബലി മദ്ദേശ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

PASTORAL LETTER
ലത്തീൻ കത്രോലിക്കാ സമുദായദിനം
2013 ഡിസംബർ 8

യേശുവിൽ പ്രിയ സഹോദരരാഖവൈദികരേ,
 സന്യാസ സഹോദരമാരേ, സഹോദരിമാരേ, വത്സലമക്കരേ,

ഈ വർഷത്തെ ലത്തീൻ കത്രോലിക്കാ സമുദായദിനം 2013 ഡിസംബർ 8-ാം തീയതിയാണ് ആചരിക്കുന്നത്. ഈനോടനുബന്ധിച്ച് നൽകുന്ന ഇടയലേവനം ഇതോടൊപ്പം അയക്കുന്നു.

ഈ ഇടയലേവനം 2013 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതി ദിവ്യബലി മദ്ദേജു വായിക്കേണ്ടതാണ്.

പെപ്തുകാശിർവാദങ്ങളാട എറിണാകുളത്ത് നമ്മുടെ അതി മെത്രാസന മന്ത്രിത്തിൽ നിന്നും 2013 നവംബർ 14-ാം തീയതി,

‡ പ്രാർഥനി കല്ലറകൾ
വരാപ്പുഴ അതിരുപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത

ലത്തീൻ കത്രോലിക്കാ സമുദായദിനത്തും വിശ്വാസിച്ച് കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ ബുദ്ധക്കളും അഭിവ്യുപിതാക്കരാർ സംയുക്തമായി നൽകുന്ന ഇടയലേവനം

“ചരിത്രബോധത്തിൽ നിന്ന് സ്വത്രബോധത്തിലേക്ക്”

വദ്യവൈദികരേ, സന്യാസത് സഹോദരമാരേ,
 സഹോദരിമാരേ, വത്സലമക്കരേ,

ഈ വർഷം ഡിസംബർ മാസം ആരംഭിക്കുന്നത് ആഗമനകാല തോടുകൂടിയാണ്ടാണ്. ഈ മാസം മുന്നാം തീയതി കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ കത്രോലിക്കരുടെ പ്രത്യേക മദ്ദുസ്ഥനായ വി. പ്രാർഥനി സേവ്യരിൽ തിരുനാളും അതുകഴിഞ്ഞു വരുന്ന 8-ാം തീയതി തൊയരാഴ്ച സമുദായദിനവും നാം ആചരിക്കുകയാണ്. തിരുനാൾ മംഗളങ്ങളും സമുദായദിനത്തിൽ ആശംസകളും സ്നേഹപൂർവ്വം നേരുന്നു.

ആഗമനകാലവുമായി പൊയപ്പെടുത്തി ലത്തീൻ സഭയെക്കൂടിച്ചും സമുദായത്തെക്കൂടിച്ചുമുള്ള ഏതാനും ചിന്തകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത് സന്ദർഭോച്ചിതമായി കരുതുന്നു.

1. യേശുവിശ്വ ആദ്യത്തെ ആഗമനത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്മൻ ആഖ്യോഷിക്കുവാനും ലോകാവസാനം സംഭവി കാണി റിക്കുന്ന അവിടുത്തെ റണ്ടാമത്തെ ആഗമനത്തിനായി ഒരുജുവാനു മുള്ള ഒരു കാലാലട്ടമാണ് ആഗമനകാലം. ദൈവരാജ്യസ്ഥാപനമാണ്, വിശുദ്ധമായ ഒരു ജനതയുടെ രൂപീകരണമാണ് യേശുവിശ്വ ആഗമനത്തിൽ ലക്ഷ്യം. ആദ്യത്തെ ആഗമനത്തിൽ സമാരംഭിച്ച ഈ ദൈവരാജ്യ നിർമ്മിതി അതിരിൽ പരിപൂർണ്ണതിയിലെത്തുന്നത് യേശുവിശ്വ റണ്ടാമത്തെ ആഗമനവേള്ളയിലാണ്.

ഈ ലോകത്തിൽ യേശു ഉന്നവയ്ക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിൽ, വിശുദ്ധ ജനതയുടെ അടയാളവും കുദാശയുമാണ് തിരുസ്ത. നിരന്തരം അനുപതപിക്കുകയും വിശസിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് അനുഭിനം വിശുദ്ധയിൽ വളരുന്ന തിരുസ്ത ദൈവ രാജ്യമായി രൂപപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ പ്രാദേശിക സഭകളുടെ കുട്ടായ്മ യാണ്. കേരള ലത്തീൻ സഭയും ഈ പ്രാദേശിക സഭകളിലോന്നാണ്. ഓരോ പ്രാദേശിക സഭയ്ക്കുമെന്നതുപോലെ ലത്തീൻ സഭയ്ക്കും അതിരേറ്റൊയ തനിമയും പശ്ചാത്തലവയും സാഹചര്യങ്ങളും അടിസ്ഥാനഭാവങ്ങളും സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളുമൊക്കെയുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടുവോണ്ടാണ് കേരള ലത്തീൻ സഭ ഒരു വിശുദ്ധ ജനതയായിത്തീരുന്നതും ദൈവരാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു നാതും. ഈ വിശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ നാം നമ്മുടെ അറിയണം; നാം കടന്നുവന്ന വഴികൾ മനസ്സിലാക്കണം; നാം കൈവരിച്ച നേടങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കണം; നമ്മുടെ സാഖ്യതകൾ കണക്കിലെടുക്കണം. ചരിത്രബോധം നമ്മിൽ സ്വത്രബോധമുണ്ടാക്കുന്നതും. ഈ സ്വത്രബോധം നമ്മുടെ നേടങ്ങളെല്ലാം കോട്ടങ്ങളെല്ലാം വിലയിരുത്തുവാനും നേടങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കുവാനും കോട്ടങ്ങൾ തിരുത്തുവാനും അവകാശങ്ങളും മൂല്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുവാനും തന്ത്രായ സംഭാവനകൾ പൊതു സമൂഹത്തിൽ കേൾച്ചതിനായി സമർപ്പിക്കാനും നമ്മുടെ സഹായിക്കും. ഈങ്ങനെയാണ് നാം ദൈവരാജ്യ മായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതും യേശുവിശ്വ ആഗമനോദ്ദേശ്യം നമ്മിൽ യാമാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നതും.

2. കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.യുടെ കഴിഞ്ഞ അർദ്ധവാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ ‘ചരിത്ര ബോധവാദത്തിൽ നിന്ന് സത്രബോധത്തിലേക്ക്’ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പല പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവതരണം ഭാഗികമായിരുന്നേങ്കിലും കേരള ത്തിലെ മറ്റൊരു സമുദായത്തെയുംപോലെ അഭിമാനാർഹമായ ഒരു ചരിത്രത്തിന്റെ ഉടമകളാണ് ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരും എന്ന ധാർമ്മാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് വെളിച്ചു വീശുന്നതായിരുന്നു അവ. ഈതെ വിഷയ ത്തെക്കുറിച്ച് പല രൂപതകളിലും സംഘടിപ്പിച്ച പഠനങ്ങളും ചർച്ചകളും കഴിഞ്ഞ ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ ധീരമായ ഇടപെടലുകളുടെയും നല്കിയ സംഭാവനകളുടെയും കമകൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇതെല്ലാം മറച്ചുവയ്ക്കാനും, നിസ്താരവർക്കരിക്കാനും അവഗണിക്കാനുമുള്ള ഒരു പ്രവണത ചരിത്രകാര്യാരേന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന വരുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ കണ്ണുവരുന്നുണ്ട്. വസ്തുതകളാക്കെ അറിയാവുന്ന പലരും ഈന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിലും, കുറെ കാര്യങ്ങൾ പലതിന്ത്തും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ സഭയെക്കുറിച്ചും സമുദായത്തെക്കുറിച്ചും സമഗ്രമായ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥ ത്തിന് രൂപം കൊടുക്കാൻ നമുക്ക് ഇതുവരെയും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഭാവിതിലെക്കിലും ഈ കുറവു പരിഹരിക്കാൻ ഒരു Heritage കമ്മിഷൻ രൂപം കൊടുക്കുവാനും അതിന്റെ ആദ്യപടിയായ Keralan Latin Catholic History Association-നെ പതിനൊന്നു ലത്തീൻ രൂപതകളിലും വ്യാപിപ്പിച്ച് അതിന്റെ രൂപതാ ഘടകങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുവാനും രൂപത - ഇടവക തലങ്ങളിൽ സഭാ-സമുദായ ചരിത്ര രേഖകൾ ശേഖരിച്ച പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും തീരുമാനമായിട്ടുണ്ട്. ഈ ചുവടുവയ്പിനെ സാഹതം ചെയ്തുകൊണ്ട് ധാരാളംപേര് മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പൊതുവായ ഒരു താല്പര്യം മാത്രമല്ല, ആവേശം തന്നെ ജനപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചത് പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വക നൽകുന്നതാണ്.
3. സമുദായദിനം തിരിഞ്ഞുനോട്ടത്തിന്റെയും വിലയിരുത്തലി ന്റെയും അവസരംകൂടിയാണ്ടാലോ. നാം എത്തിച്ചേരേണ്ട ദൈവരാജ്യ ത്തെയും അതിനാവശ്യമായ വിശ്വാസിക്കരണത്തെയും മുന്നിൽ കണ്ണുകൊണ്ടുതന്നെ ചരിത്രത്തിലും നാം കടന്നുവന്ന വഴികളുകുറിച്ചും സത്രബോധമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.യിലും അവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പദ്ധതികളുകുറിച്ചും ചില സുചനകൾ നല്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

- ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിയിലേർപ്പട്ടിരിക്കുന്ന കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഭാവം നാം ജനിച്ചു വളർന്ന ഭാരതീയ സാംസ്കാരിക സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലവും പാരമ്പര്യങ്ങളുമാണ്.
- കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ വിശ്വാസത്തിന് ആദ്യനൂറ്റാണ്ടോളം തന്നെ പഴക്കമുണ്ടെങ്കിലും പതിമുന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവിടെയെത്തും ഫ്രാൻസിന്കൾ, ഡോമിനികൻ മിഷൻമാർ, പോർച്ചുഗീസ് കാലാധികാരികൾ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിന് സേവ്യർ അടക്കമുള്ള ഇളംശോസംക്ഷാരം, അഗസ്റ്റീനിയൻ സന്ത്യാ സിമാർ തുടർന്നുവന്ന കർമ്മലിത്ത പ്രേഷിതർ തുടങ്ങിയ വിദേശ മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ആഗോള റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വിശ്വാസം നമ്മുടെ ഇടയിൽ വ്യാപകമായതും ലത്തീൻ റീത് വളർന്ന വികസിച്ചതും.
- 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടിയാണ് ലത്തീൻ സമുദായത്തിലെ സംഘാത ജനകീയ മുന്നോറങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈ മുന്നോറങ്ങൾക്ക് ഭാരത സ്വാത്രന്ത്ര്യ സമരം, കേരള ത്തിലെ വിമോചന പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ ആത്മരംഘൂഷാ റംഗങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നിർബന്ധയാക്ക പകുവഹിക്കാൻ സാധിച്ചു. നിസ്വാസി ഭൂഷണസമാജം, അവിലതിരുവിതാംകൂർ ലാറ്റിൻ ക്രിസ്ത്യൻ മഹാജനസഭ തുടങ്ങിയ സംഘടനകൾ സമുദായത്തിന്റെ മുന്നോറത്തെ ഏറെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ വിശാല മനോഭാവവും, ഭരണ ഘടനയുടെ രൂപീകരണത്തോടെ അവർ അതിലെർപ്പിച്ച വിശ്വാസവും, ഭരണ ഘടനയിലെ വാർദ്ധാനങ്ങൾ നിരവേറുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും കാരണം മറ്റു സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ സമുദായ മുന്നോറവുമായി മുന്നോട്ടുപോകാതെ നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി പ്രവർത്തിക്കാനാണ് ഈ സമുദായം തീരുമാനിച്ചത്.
- എന്നാൽ മറ്റു പല സമുദായങ്ങളും തങ്ങളുടെ സാമൂഹികമായ വ്യതിരിക്തത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയ വിലപേശ ലുക്കൾ നടത്തി നേടങ്ങൾ കൊണ്ടുകയും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കർ അവഗണിക്കുപ്പെടുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ കെ.എൽ.സി.എ. എന്ന പേരിൽ സമുദായ സംഘടന 1970-കളിൽ പുനഃ

- സംഘടിപ്പിച്ച് കുറേയേരെ ഇടപെടലുകൾ നടത്തിയെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ശക്തമായ ജനപകാളിത്തമുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി മാറുവാൻ അതിനും കഴിഞ്ഞില്ല.
- ഡി.സി.എം.എസ്., സി. എസ്. എസ്., ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ സംഘ ടന്കർ തുടങ്ങിയവ ഓരോ പ്രത്യേക ഭാഗത്തുവുമായി മുന്നോട്ടു വന്നുവെങ്കിലും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ സംഘടനകളുടെ ബഹുല്യം ഒരു ഏകോപനം ആവശ്യമാണെന്ന തിരിച്ചുറിവിലേ കാണ് നമ്മുടെ നയിച്ചത്. അങ്ങനെയാണ് ലത്തീൻ സഭയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വിശുദ്ധീകരണത്തിനും വികസനത്തിനും ശാക്തീകരണത്തിനുമായി സമന്വയിക്കുക എല്ലാ ലത്തീൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും കൂട്ടിയിണക്കി പ്രാദേശിക അജപാലനസമി തിയുടെ രൂപത്തിൽ ഒരു ഏകോപന സമിതി സ്ഥാപിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും 2002 മെയ് മാസത്തിൽ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.യിൽക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തത്.
  - 4. കെ.ആർ.എൽ.സി.സി സ്ഥാപിച്ചിട്ട് എന്തു ഗുണമുണ്ടായി എന്ന ചോദിക്കുന്നവർ ഈനും നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ധാരാളം പേരുണ്ട്. പരിമിതികൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ പതിനൊന്നു കൊല്ലങ്ങളിലായി ലഭ്യമായ മാനവഗ്രജ്ഞിയും വിഭവഗ്രജ്ഞിയും സഹായ സഹകരണങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരുടെ ശാക്തീകരണത്തിനായി കുറേയേരെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.യിൽക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
  - ചരിത്ര പഠനങ്ങളിലുടെയും ബോധവല്ക്കരണ പ്രക്രിയയിലും എന്നും സംഘടിതമായ കർമ്മപരിപാടികളിലുടെയും ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരിൽ സ്വത്രബോധമുണ്ടായി അവരെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും അഭിമാന തേതാടെ എവിടെയും തല ഉയർത്തി നിൽക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമീപനമാണ് കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.സീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.
  - ലത്തീൻ റിത്തിന്റെ സവിശേഷതകളും ചരിത്ര വസ്തുതകളും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള മതബോധന ശന്മാജിൾ പ്രസിദ്ധീ കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

- വിവിധ ജാതികളും ഉപജാതികളുമടങ്ങുന്ന ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരെ ഒരേ ചരടിൽ കോർത്തിണക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ് ലത്തീൻ ആരാധനക്രമം. ഇതിൽ കടന്നുകൂടിയ പാളിച്ചുകൾ ദുരിക്കരിക്കുവാനും ആരാധന നന്നകൂടി ആകർഷണീയവും അർത്ഥവത്തും ആകുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- അതുമായ ശാക്തീകരണമാണ് കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളിലെവാന്. ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും സഭാംഗങ്ങളുടെയെല്ലാം അന്തസ്ഥിതം അവകാശം ആജും ചുമതലകളും ഒരുപോലെയാണെന്ന രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ ഭാർഗ്ഗനിക അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കെ.ആർ.എൽ.സി.സി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നത്. കുറേയേരെ ഇതു തലത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും വിവിധ സമുദായ സംഘടനകളെ അത്മായകമീഷ്റ്റേ നേതൃത്വത്തിൽ ഏകോപിപ്പിക്കുവാനും രാഷ്ട്രീയകാര്യസമിതിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുവാനും സമുദായത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യിക്കുന്ന വക്താവായി ഒരു അത്മായനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും സാധിച്ചത് ശ്രദ്ധയമായ കാൽവയ്പുകളാണ്.
- സമുദായാംഗങ്ങളിൽ സ്വത്രബോധം വളർത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കഴിഞ്ഞ 11 വർഷങ്ങളിലെ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി സമേളനങ്ങൾ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവിധ വിഷയങ്ങളുടെക്കൂടിച്ചു പരിക്കുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. ഇതിന്റെ ഫലമായി വിദ്യാഭ്യാസം, വികസനം, സ്കൂളീ ശാക്തീകരണം, യുവജനം തുടങ്ങിയ തലങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കുന്ന നയരേഖകൾക്കു രൂപം നല്കാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞു. എന്ന ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചത് 2005-ൽ “മുല്യാധിഷ്ഠിത - പ്രശ്നനാധിഷ്ഠിത - സമാര സിഡ്ഹാന്ത”മെന്ന പേരിൽ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി അംഗീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ നയരേഖയാണ്. ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരെ പൊതുവെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന അരാഷ്ട്രീയ മനോഭാവം ദുരിക്കരിക്കാനായി തന്ത്രം സ്വയാഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത കെ.ആർ.എൽ.സി.സി ഉള്ളിപ്പിറയുകയും അതിനുവേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും പരിശീലനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

- ലഭ്യമായതിൽ ഭൂരിഭാഗം വരുന്ന മത്സ്യ-കെട്ടിട നിർമ്മാണ -തോടും മേഖലകളിലുള്ള അസംഘടിത തൊഴിലാളികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പരിക്കുവാനും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കാനും കെ.ആർ.എൽ.സി.സി ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. മത്സ്യതൊഴിലാളികളുടെ കേഷമത്തിനായി ‘കടൽ’ (CADAL = Coastal Area Development Agency for Liberation) എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘടന രൂപീകരിച്ച് പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചുവരുന്നു. കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ പത്താം വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയ സമുദ്രായ മഹാസംഗമത്തിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെയും കേഷമത്തിനായി 27 ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളായി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു അവകാശപ്രതീക അംഗീകരിച്ച് കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.
  - ലഭ്യമായ കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ വ്യാപകമായി കാണുന്ന മദ്യപാനം, സ്ത്രീയന്ന സ്വന്വദായം, ആധ്യാത്മികപ്രവിശ്യാ, യൂർത്ത് തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ തിനകൾക്കെതിരെ ഉറച്ച് നിലപാടുകളും കർമ്മപരിപാടികളുമായി മുന്നോട്ടുപോകുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു വരുന്നു.
  - ലഭ്യമായ കത്തോലിക്കരുടെ സമഗ്ര വിശ്വാസികരണവും വികസനവും ലക്ഷ്യമാക്കി ഭാരതത്തിലെ ലഭ്യമായ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻസമിതി രൂപം കൊടുത്ത ദശവത്സര അജപാലന പദ്ധതിയുടെ ചുവട് പിടിച്ച് കേരള സാഹചര്യങ്ങൾക്കെന്നുസ്പർശിക്കാനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾക്ക് രൂപതകളിലും നടപ്പിലാക്കുന്നതു കാണുന്നതു വരുന്നതു കാണിക്കുന്നതു വരുന്നതു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. എല്ലാ വൈദികരിലും ഈ വാരിക ഏതതുന്ന ഒരു ദിവസം നാം സ്വപ്നങ്കാണുകയാണ്.
  - കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒന്നുകൂട്ടി സുഗമവും കാര്യക്ഷമവുമാക്കാനായി വിവിധ ഓഫീസുകളുള്ള ഒരു താല്പകാലിക സംവിധാനമാരുക്കുവാനും മുഴുവൻ സമയം

പ്രവർത്തിക്കാനായി അഞ്ചു വൈദികരെ നിയമിക്കുവാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരോടൊപ്പംതന്നെ വിവിധ കമ്മിഷനുകളിലും ഓഫീസുകളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ധാരാളം വൈദികരും സന്യസ്തരും അത്ഥായുമുണ്ട്. കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ കേന്ദ്രകാര്യാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പുരോഗമിച്ചുവരുന്നു. സമുദായാംഗങ്ങളെയെല്ലാം കെ.ആർ.എൽ.സി.സിയുടെ സജീവ സഹകാരികളും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളുമാക്കുക എന്ന പദ്ധതിയേതാടുകൂടി ഇടവകകൾ സന്ദർശിക്കുന്ന കെ.ആർ.എൽ.സി.സി ഭാരവാഹികൾക്ക് നിങ്ങൾ നൽകുന്ന ഷൃംഖലയും സംബന്ധിക്കുന്ന ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെയെറെ പ്രതീക്ഷയും വക നല്കുന്നതാണ്.

யിസംബർ മാസം 8-ാം തീയതി നാം ആരോഗ്യക്കുന്ന സമുദ്രാധിനത്തിന്റെ വിഷയം ‘ചരിത്രവോധത്തിൽനിന്ന് സ്വത്രവോധ ത്തിലേക്ക്’ എന്നതാണ്. ഇക്കഴിവെ കെ.ആർ.എൽ.സി.സി. ജനറൽ അസംഖ്യയിലും അതേ തുടർന്ന് നമ്മുടെ പല രൂപതകളിലും സജീവമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയമാണിത്. ഈ വിഷയത്തിന്റെ

പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കൽക്കുവിധം ഇടവകയിൽ ചതിത്രസമിനാറുകൾ, ചതിത്രക്കിൾ, ചതിത്ര പ്രദർശനം തുടങ്ങിയവ സംഘടിപ്പിച്ച് സമുദായത്തിനാചരണം അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ. പേപ്പൽ പതാക / കെ.ആർ.എൽ.സി.സി. പതാക ഉയർത്തുകയും സമുദായഗാനം ആലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകത മനസ്സിലാക്കാൻ വിശ്വാസികളെ സഹായിക്കും. അനുത്തെ ദിവ്യബലി മദ്ദേശ സമാഹരിക്കുന്ന സ്ത്രോതരകാഴ്ച കെ.ആർ.എൽ.സി.സി.യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഡിസംബർ 31നു മുമ്പ് രൂപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു നിങ്ങളെ അനുശ്രദ്ധിക്കും!

സന്ദേഹപൂർവ്വം

കേരള ലത്തീൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൺ സമിതിക്കുവേണ്ടി

✠ സുസപാക്യം എം.

തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്ത
കെ.ആർ.എൽ.സി.സി അദ്ദുക്കൾ

✠ ഫ്രാൻസിസ് കല്ലറക്കൽ
വരാപ്പുഴ അതിരുപത മെത്രാപ്പോലീത്ത

CASUS
October - 2013

VERAPOLY ARCHDIOCESAN SYNOD

The Term Synod: The Greek term *synodos* means an assembly. It is a general term for ecclesiastical gatherings under hierarchical authority, for the discussion and decision of matters relating to faith, moral, or discipline. It corresponds to the Latin word *concilium*. The word *synodus* appears probably for the first time in the so-called “Apostolic canons”, while the word *concilium* was employed in the same meaning by Tertullian more than a century earlier. Synod and council are, therefore, synonymous terms.

Sancta Synodus (or General Assembly): when the bishops of the whole world are congregated under the presidency of the Pope, the synod is denominated ecumenical or general. It is only to such an assembly that it is lawful to apply the term *sancta synodus*.

Provincial Synod: If the bishops of an ecclesiastical province meet under the headship of their metropolitan, the council is termed provincial.

National Synod (Plenary Assembly): When the hierarchs of all the provinces of a nation assemble, the synod is called national, or, under certain circumstances, plenary. The regulations governing provincial and plenary council are practically the same.

Other Synods: in addition to those mentioned, there are other synods that are more difficult of classification, as synods of the East or the West, the *synodoi endemousai* of Constantinople, and the mixed councils of ecclesiastical and secular dignitaries who assembled together to make regulations for both spiritual and civil matters.

Diocesan Synod: Different from all other councils is the diocesan synod. Other councils are assemblies of bishops who have a definitive vote in the matters under consideration, but in a diocesan synod there is only

one voter and only one lawgiver, the bishop of the diocese. In his book “De Synodo Dioecesana” (lib. 1, c. i) Benedict XVI thus defines a diocesan synod: “A lawful assembly convoked by the bishop, in which he gathers together the priests and clerics of his diocese and all others who are bound to attend it, for the purpose of doing and deliberating concerning what belongs to the pastoral care.” Diocesan Synod is therefore, an assembly in each diocese, convoked by the local ordinary, of all the pastors and other diocesan and clerical religious administrators to deal with such matters as pertain to the clergy and faithful of the diocese. The Council of Trent (Sess. XXIV, c. ii, “De ref.”) required that a diocesan synod be held once a year. Diocesan synods, according to the Code of Canon Law (1918), were to be held at least once every ten years. This law is still in force, but a mild interpretation, introduced by custom, has been tacitly sanctioned by the Holy See.

Usual Formalities of a Diocesan Synod: Usually, the date for holding the synod should be announced on the Feast of the Epiphany. A month before the opening the decree of convocation should be affixed to the cathedral doors, and it should be published on three successive Sundays in parish churches.

It belongs to the bishop to convoke the diocesan synod. As the bishop is the only law-giver at a synod, it belongs to him to draw up the various decrees which he may wish to promulgate at its sessions. While he convokes the synod by his own authority and is not required to consult his chapter concerning the convocation or its preparatory acts, yet he must ask diocesan consultors as to the decrees he desires to enact, though he is not bound to follow their advice.

Laymen may also be invited by the bishop to be present at a synod if there is a custom to that effect, but under no circumstances can they acquire a right to such summons.

At the synod the decrees determined on by the bishop are promulgated. All the clergy and laity of the diocese are bound by these decrees, and

it is not necessary for the bishop to send his statutes to Rome for revision before publication.

The **subject-matter** of the decrees framed at a diocesan synod should concern only the preservation of faith or discipline. Under no circumstances may such a synod define any new article of faith or decide any doctrinal point in dispute between Catholic theologians or frame statutes contrary to the common canon law of the Church.

Twelve areas of our discussion determined particularly are: **(a)** **Munus Sanctificandi** (Sanctifying Function of the Church): 1. Church as the People of God – Evangelization 2. Church as the Believing Community – Faith Formation, Adult Catechism 3. Church as the Liturgical Community – Liturgy, Sacraments, Sacramentals, etc.

(b) Munus Docendi (Teaching Function of the Church): 4. Christian Morality – social evils 5. Media and Youth Ministry 6. Formation and Functioning of the Laity – Associations 7. Social and Institutional Ministries – Education, Health, Migrants, etc 8. Cultural and Political Ministries 9. Priests and Religious – Seminary Formation 10. Ecumenism and Inter-religious Dialogue.

(c) Munus Gubernandi (Governing Function of the Church): 11. Curia, Tribunal, Temporalities, Parish and Community Functioning – Kaikars, Parish Pastoral Council, Family Units, etc. 12. Christian Families – Elders, Children, etc.

Archdiocese of Verapoly and Its Fourth Synod

By the Apostolic Letter “Humanae Salutis Auctor” of Leo XIII dated September 1, 1886, the Hierarchy of India was established and the Vicariate of Verapoly was raised to the status of an Archdiocese with the Most Rev. Dr. Leonard Mellano of St. Louis O.C.D. as its first Archbishop. Immediately after his appointment, the archbishop convoked three Archdiocesan synods (April 23-25, 1889; April 19, 1893; December 15-15, 1896) in view of establishing a strong

foundation to the local church and he published 27 decrees. The fourth synod in the Archdiocese was declared by Archbishop Francis Kallarakal on 28th October 2012 during the concluding ceremony of the 125th jubilee celebrations of the Archdiocese of Verapoly.

Can. 463 §1: The following must be called to a diocesan synod as members of the synod and are obliged to participate in it:

- 1/ a coadjutor bishop and auxiliary bishops;
- 2/ vicars general, episcopal vicars, and the judicial vicar;
- 3/ canons of the cathedral church;
- 4/ members of the presbyteral council;
- 5/ lay members of the Christian faithful, even members of institutes of consecrated life, chosen by the pastoral council in a manner and number to be determined by the diocesan bishop or, where this council does not exist, in a manner determined by the diocesan bishop;
- 6/ the rector of the diocesan major seminary;
- 7/ vicars forane;
- 8/ at least one presbyter from each vicariate forane, chosen by all those who have the care of souls there; also another presbyter must be chosen who, if the first is impeded, is to take his place;
- 9/ some superiors of religious institutes and of societies of apostolic life which have a house in the diocese, chosen in a number and manner determined by the diocesan bishop.

Now it is our turn to discuss the present challenges and the areas of renewal in the Archdiocese in order to lay the draft scheme before the Synod and thus indeed the synod will have the opportunity to debate and decide whether these proposals should be progressed and subsequently promulgated. (Can. 465: All proposed questions are

subject to the free discussion of the members during sessions of the synod).

For Discussion:

1. What is the relevance of a synod in the Archdiocese of Verapoly in its present context?
2. Highlight the particular areas of renewal in the Archdiocese – under the broad categories of **Faith, Participation and Building up the Society** - as it is getting ready for a diocesan synod. What should be our priorities of discussion?
3. What are the expected results of the post-synodal Archdiocese?

CASUS ON SYNOD - II

November 2013

FAITH FORMATION

The Church's duty and right to preach the Gospel

Can. 747 §1. The Church, to which Christ the Lord has entrusted the deposit of faith so that with the assistance of the Holy Spirit it might protect the revealed truth reverently, examine it more closely, and proclaim and expound it faithfully, has the duty and innate right, independent of any human power whatsoever, to preach the gospel to all peoples, also using the means of social communication proper to it.

§2. It belongs to the Church always and everywhere to announce moral principles, even about the social order, and to render judgment concerning any human affairs insofar as the fundamental rights of the human person or the salvation of souls requires it.

How do we understand Heresy, Apostasy and Schism

Can. 751 Heresy is the obstinate denial or obstinate doubt after the reception of baptism of some truth which is to be believed by divine

and Catholic faith; apostasy is the total repudiation of the Christian faith; schism is the refusal of submission to the Supreme Pontiff or of communion with the members of the Church subject to him.

Means for faith formation

Can. 761 The various means available are to be used to proclaim Christian doctrine: first of all preaching and catechetical instruction, which always hold the principal place, but also the presentation of doctrine in schools, academies, conferences, and meetings of every type and its diffusion through public declarations in the press or in other instruments of social communication by legitimate authority on the occasion of certain events.

What is a homily?

Can. 767 §1. Among the forms of preaching, the homily, which is part of the liturgy itself and is reserved to a priest or deacon, is preeminent; in the homily the mysteries of faith and the norms of Christian life are to be explained from the sacred text during the course of the liturgical year.

§2. A homily must be given at all Masses on Sundays and holy days of obligation which are celebrated with a congregation, and it cannot be omitted except for a grave cause.

§3. It is strongly recommended that if there is a sufficient congregation, a homily is to be given even at Masses celebrated during the week, especially during the time of Advent and Lent or on the occasion of some feast day or a sorrowful event.

§4. It is for the pastor or rector of a church to take care that these prescripts are observed conscientiously.

What should be the content of a homily?

Can. 768 §1. Those who proclaim the divine word are to propose first of all to the Christian faithful those things which one must believe and do for the glory of God and the salvation of humanity.

§2. They are also to impart to the faithful the doctrine which the magisterium of the Church sets forth concerning the dignity and freedom of the human person, the unity and stability of the family and its duties, the obligations which people have from being joined together in society, and the ordering of temporal affairs according to the plan established by God.

Can. 769 Christian doctrine is to be set forth in a way accommodated to the condition of the listeners and in a manner adapted to the needs of the times.

Can lay people be admitted for preaching?

Can. 766 Lay persons can be permitted to preach in a church or oratory, if necessity requires it in certain circumstances or it seems advantageous in particular cases, according to the prescripts of the conference of bishops and without prejudice to can. 767, §1.

Catechism

1. What does the law say about pastoral responsibility of a pastor in the catechetical instruction?

Can. 773 It is a proper and grave duty especially of pastors of souls to take care of the catechesis of the Christian people so that the living faith of the faithful becomes manifest and active through doctrinal instruction and the experience of Christian life.

2. What is the role of parents in the catechetical instruction of their children?

Can. 774 §1. Under the direction of legitimate ecclesiastical authority, solicitude for catechesis belongs to all members of the Church according to each one's role.

3. Parents above others are obliged to form their children by word and example in faith and in the practice of Christian life;

sponsors and those who take the place of parents are bound by an equal obligation.

3. What does the law say about the facilitation of Catechetics and Catechisms?

Can. 775 §1. Having observed the prescripts issued by the Apostolic See, it is for the diocesan bishop to issue norms for catechetics, to make provision that suitable instruments of catechesis are available, even by preparing a catechism if it seems opportune, and to foster and coordinate catechetical endeavors.

§2. If it seems useful, it is for the conference of bishops to take care that catechisms are issued for its territory, with the previous approval of the Apostolic See.

§3. The conference of bishops can establish a catechetical office whose primary function is to assist individual dioceses in catechetical matters.

4. What is the role of a parish in the catechetical ministry?

Can. 776 By virtue of his function, a pastor is bound to take care of the catechetical formation of adults, youth, and children, to which purpose he is to use the help of the clerics attached to the parish, of members of institutes of consecrated life and of societies of apostolic life, taking into account the character of each institute, and of lay members of the Christian faithful, especially of catechists. None of these are to refuse to offer their help willingly unless they are legitimately impeded. The pastor is to promote and foster the function of parents in the family catechesis mentioned in ⇒ can. 774, §2.

5. What should the content of catechetical ministry?

Can. 777 Attentive to the norms established by the diocesan bishop, a pastor is to take care in a special way:

1/ that suitable catechesis is imparted for the celebration of the sacraments;

2/ that through catechetical instruction imparted for an appropriate period of time children are prepared properly for the first reception of the sacraments of penance and the Most Holy Eucharist and for the sacrament of confirmation;

3/ that having received first communion, these children are enriched more fully and deeply through catechetical formation;

4/ that catechetical instruction is given also to those who are physically or mentally impeded, insofar as their condition permits;

5/ that the faith of youth and adults is strengthened, enlightened, and developed through various means and endeavors.

6. What does the law say about the formation of Catechists?

Can. 780 Local ordinaries are to take care that catechists are duly prepared to fulfill their function properly, namely, that continuing formation is made available to them, that they understand the doctrine of the Church appropriately, and that they learn in theory and in practice the methods proper to the teaching disciplines.